

انترناسیونال هفتگی

حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: فاتح بهرامی

haftegi@yahoo.com

Fax: 0044-870 120 7768

۱۰۳

۶ اردیبهشت ۱۳۸۱

۲۶ آوریل ۲۰۰۲

جمعه ها منتشر میشود
www.haftegi.com

کوروش مدرسی رئیس دفتر سیاسی

Tel: 0044 774 863 0833
koorosh@ukonline.co.uk

اسد گلچینی دبیر کمیته تشکیلات گل کشور
Tel: 0044-794-041-6768
asad.golchini@ukonline.co.uk

شهلا دانشفر دفتر مرکزی حزب
Tel: 0044-795-051-7465
Fax: 0044-870-135-1338
markazi@ukonline.co.uk

رحمان حسین زاده دبیر کمیته کردستان حزب
Tel: 0046-739 855 837
r_hoseinzadeh@yahoo.com

بهرام مدرسی دبیر کمیته مرکزی
سازمان جوانان کمونیست
Tel: 0049-174-944-0201

رادیو انترناسیونال

۳۱ متر - ۹۹۴۰ کیلو هرتز

۹ تا ۹:۴۵ شب بوقت تهران

به دیگران اطلاع بدهید

radio7520@yahoo.com

تلفن 0044 7714611099

اطلاعات و پیامگیر رادیو:
0044 208 962 2707

اول مه (۱۱ اردیبهشت)، خیابانها مال ماست!

کارگران، معلمان، جوانان، زنان آزادیخواه!

۱۱ اردیبهشت را به روز اعلام انزجار از نظام سرمایه داری، به روز اعتراض علیه فقر و بیکاری و تبعیض، به روز اعتراض علیه حکومت اسلامی سرمایه داران تبدیل کنید. هر چه وسیعتر به خیابانها بیایید و فریاد بزنید:

**مرگ بر سرمایه داری، عامل فقر و بیکاری
زنده باد آزادی، رفاه، برابری
مرگ بر تبعیض و نابرابری
کارگران جهان متحد شوید!
زنده باد آزادی تجمع، تشکل، اعتصاب
کارگر، معلم، اتحاد اتحاد**

**زنده باد اول مه
روز اتحاد و همبستگی بین المللی طبقه کارگر**

حزب کمونیست کارگری ایران
اردیبهشت ۱۳۸۱، مه ۲۰۰۲

اعتراضات کارگری در آستانه اول مه

در روزهای اخیر خیابانهای تهران و کرج شاهد تظاهرات و اعتراضات کارگران بود. کارگران جهان چیت برای چندمین بار دست به اعتراض زدند و با مسدود کردن یکی از خیابانهای اصلی کرج علیه تعویق دستمزدهای خود به تظاهرات پرداختند. این حرکت کارگران جهان چیت با هجوم نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی پایان یافت. همچنین کارگران جامکو و کارخانه چیت ری در ادامه مبارزات خود علیه بیکارسازی و تعویق دستمزدها اجتماعات و تظاهراتی بر پا کردند. همچنین صدها راننده کامیونهای حمل قیر در اعتراض به توقف کار خویش در برابر پالایشگاه تهران دست به اعتراض زدند. در رشت نیز کارگران کارخانه چوکا بمدت چهار روز دست به اعتصاب غذا زدند. کارگران چوکا به پایین بودن سطح دستمزدها و زدن مزایای خود اعتراض داشتند. این اعتراضات به همراه سایر اعتراضات کارگری و جنب و جوش گسترده در بین معلمان برای تدارک اعتراض به دستمزدهای نازل و بی پاسخ ماندن خواستههای خود، خیر از تحرک مبارزاتی طبقه کارگر در آستانه اول مه، ۱۱ اردیبهشت، روز جهانی کارگر میدهد. حزب کمونیست کارگری همه بخش های طبقه کارگر را به برپایی هرچه با شکوه تر تظاهرات و اجتماعات مستقل در اول مه فرا میخواند. حزب همه زنان و مردان آزاده را به شرکت وسیع و گسترده در تظاهرات و اجتماعات اول مه کارگران فرا میخواند. ■

با تمام قوا بسوی اول مه

گفتگو با اصغر گرمی درباره اول مه

هفتگی: در آستانه اول مه روز اتحاد جهانی کارگران هستیم. توصیف شما از اول مه و اهمیت و جایگاه آن در جنبش طبقه کارگر چیست؟

اصغر گرمی: اول مه روز اتحاد و همبستگی جهانی کارگران، روز اعلام کیفرخواست کارگران علیه نظام سرمایه داری است که به ابتکار کمونیستهای انترناسیونال دوم برای اولین بار در سال ۱۸۸۹ در مجمع موسس آن انترناسیونال تصویب شد. تا زمانیکه جنبش کمونیستی در سطح جهانی قدرتمند بود، اول مه هم فرصتی برای این گرایش بود که اتحاد را در صفوف کارگران تقویت و تفرقه را تضعیف کند. و آنچنان از قدرت بسیجی برخوردار بود که به بورژوازی هم تحمیل شد و تعطیلی اول مه در برخی کشورها برسمیت شناخته شد. علیرغم تعرضات گسترده ضدکمونیستی، علیرغم سرکوبها و ممنوعیتها با اینهمه طبقه کارگر در تقلاي شرایطی انسانی تر برای زندگی خود و در مقاطع مختلف، از اول مه برای گردآوری نیرو علیه شرایط غیر انسانی حاکم استفاده کرده است. با اینهمه تلخی مساله این است که امروز در بسیاری از کشورهای دنیا از جمله در کشورهای اروپائی بدلیل خلاء یک جنبش کمونیستی و احزاب کمونیستی کارگری قوی، اول مه به روز بسیج کارگران، هرچند درصد پائینی از آنها، توسط احزاب سوسیال دمکرات برای رقابت با سایر احزاب بورژوازی تبدیل شده است. جای آژیتاتورهای کمونیست را وزرای سوسیال دمکرات و در بهترین حالت روسای سوسیال دمکرات اتحادیه ها تصاحب کرده اند تا در باب منافع ملی و بورژوازی خودی علیه غیرخودی و راجی کنند. صفوف راهپیمائی های اول مه در این کشورها به هرچیز شبیه است جز یک صف متحد کارگری، جز صفی معترض به نظام سرمایه داری. در نتیجه رونقی هم ندارد.

تغییر این وضعیت در گرو شکل گیری یک رادیکالیسم قدرتمند در درون طبقه کارگر و پیدایش احزاب کمونیستی کارگری است. در سالهای اخیر با به چپ چرخیدن دنیا، جنب و جوش تازه ای هم در اول مه ها شکل گرفته است و هر سال در حال گسترش است اما هنوز تا شکل گیری یک صف مستقل و رادیکال کارگری که به سهم خود رادیکالیسم را در فضای سیاسی جامعه تقویت کند خیلی فاصله است. بهررو این روز تاریخا مال کارگران و علیه سرمایه داران بوده است که بتدریج در بسیاری کشورها توسط بورژوازی تصاحب شده، از محتوای انقلابی و کارگری آن تهی شده، و برعلیه خود کارگران بکار گرفته میشود. این وضع را باید بهم زد.

هفتگی: حزب کمونیست کارگری ایران، امسال هم فعالیتهای مختلفی بمناسبت اول مه در دستور کار دارد. قبل از پرداختن به فعالیتهای و سیاستهای حزب در اول مه امسال، لطفا ابتدا درباره موقعیت طبقه کارگر، وضعیت جمهوری اسلامی و تفاوتی که امروز نسبت به سالهای گذشته برای برگزاری مراسمهای اول مه وجود دارد توضیحاتی بدهید.

اصغر گرمی: امسال در مقایسه با سال قبل جمهوری اسلامی ضعیف تر است، توان سرکوبش پائین تر است، نهادهای ضدکارگری رژیم مثل خانه کارگر

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

و شوراهای اسلامی در میان کارگران منزوی ترند، نارضایتی، خشم و عصبانیت و روحیه اعتراضی در میان کارگران بالاتر است، تحرک مبارزاتی بالاست و در نتیجه زمینه برای برپایی یک اول مه قدرتمند و رادیکال از همیشه مساعدتر است. خانه کارگر بعنوان یک تشکل دولتی هر سال اول مه تجمعاتی برگزار میکند تا تحرکات کارگری را مهار کند و جلو گسترش آنرا بگیرد. در نتیجه ضمن اینکه بر نارضایتی های کارگری معین و محدودی انگشت میگذارد و مطالبه ای را مطرح میکند که از قافله عقب نماند اما تماما در چهارچوب جمهوری اسلامی و در دفاع از آن است، سعی میکند تجمعات کارگری محدود باشد تا از کنترل آن توسط مسئولین خانه کارگر و "برادران سپاه" خارج نشود، علیه کارگران افغانستانی مقیم ایران تبلیغات فاشیستی میکند و تماما دولتی و ضدکارگری است. امسال میدانند که تحرک کارگران بالا است، میدانند که توده انبوه معلمان نیز که بخش اعظم آنها به صفوف طبقه کارگر تعلق دارند، یک نیروی اول مه خواهند بود و شرکت آنها در تجمعات اول مه فضا را رادیکال تر میکند، در نتیجه هم باید کاری بکنند و جلو بیفتند و هم بشدت باید مراقب باشند که کنترل از دستشان خارج نشود. به همین دلیل نسبت به سالهای قبل بیشتر احتیاط میکنند. امسال قبل از طرح هر مطالبه ای تمرکشان را بر مخالفت با گلوبالیزه کردن اقتصاد جهانی گذاشته اند. صرفنظر از جنبه های ناسیونالیستی و ارتجاعی این موضع، این موضوعی است که در شرایط کنونی ایران کمتر از هر چیز دیگری بسیج کننده است. اینها خودشان هم میدانند. یک هدف آنها این است که اذهان را بجای جمهوری اسلامی و نظام سرمایه داری متوجه مساله جهانی شدن بکنند و مشقات و بیحقوقی های کارگران را به گردن گلوبالیزه شدن

بیندازند. این فقط نشان میدهد که چگونه از پتانسیل بالای اعتراضی وحشت دارند. در چنین شرایطی محافل پیشرو کارگری و نیز معلمان رادیکال میتوانند یک صف مستقل و قدرتمندی را در اول مه ایجاد کنند. باید دید تا چه حد این آمادگی و تشخیص موقعیت وجود دارد.

هفتگی: در اطلاعیه های حزب دو شعار "اول مه خیابانها مال ماست" و "اول مه مارکس را به خیابانها بیاوریم" چکیده سیاستهای حزب را در برگزاری اول مه بترتیب در داخل ایران و خارج ایران بیان میکنند. لطفا در مورد آنها توضیح دهید.

اصغر گریمی: تلاش ما این است که در داخل ایران تعداد هرچه بیشتری از کارگران در اجتماعات اول مه شرکت کنند. تا توازن قوا را به نفع خود تغییر دهند و این مستقیما بر میزان رادیکالیسم و طرح شعارهای مستقل و متحدکننده کارگران نیز تاثیر خواهد داشت. تعداد شرکت کنندگان هرچه بیشتر باشد دست نیروهای سرکوب حکومت در جلوگیری از این تجمعات بسته تر خواهد بود و بعلاوه امکان دخالت عوامل ضدکارگری و مقامات حکومت کمتر خواهد شد. برای اینکار در کمپین تبلیغی که از هفته های قبل شروع کرده ایم بر شرکت هرچه بیشتر کارگران و خانواده های آنها، بر شرکت گسترده معلمان و نیز مردم آزادیخواه و بر شعارهای متحدکننده و رادیکال تاکید میکنیم. طبقه کارگر این توان را دارد که علاوه بر بسیج صفوف خود، اعم از شاغل و بیکار و زن و مرد، پرچم آزادی و رهائی مردم آزادیخواه را هم بلند کند و آنها را هم به حرکت درآورد، لازمه اینکار داشتن افقی وسیعتر و اتخاذ شعارهایی سراسری در دفاع از آزادی و رفاه برای مردم است. در چنین صورتی واقعا اول مه میتواند خیابانها مال کارگران باشد. این یک روز سمبلیک کارگری است نه روز قداره بندان خانه کارگر و استنادارها و فرماندارهای حکومت اسلامی،

نه روز محبوب و جلودارزاده و امثالهم. در خارج ایران، موضوع متفاوت است. این سرکوب و ممنوعیت فعالیت نیست که در شرایط کنونی مانع حرکات مستقل کارگری است. مشکل همچنین کمبود اعتراض کارگری نیست. اعتصاب ۱۲ میلیون کارگر ایتالیا که خود پیش درآمد اعتراضات وسیع در دیگر کشورهای اروپایی است نمونه ای از تحرکات کارگری در مقیاس وسیع و اجتماعی است، مشکل افق محدود حاکم بر این حرکات است، مشکل در اینجا هژمونی گرایشات سوسیال دمراتیک و ضدکارگری است. مشکل ضعف آشکار یک گرایش رادیکال کمونیستی در صفوف جنبش کارگری و فقدان احزاب کمونیست کارگری است. در نتیجه نهایتا اعتراضات کارگری نیز به نیروی این یا آن حزب حاکم تبدیل میشود و طبقه کارگر را در رسیدن به خواستههای اقتصادی محدودش نیز ناتوان میکند. در سالهای اخیر اما فضای سیاسی در سطح جهانی چپ تر شده است و سرها مجددا به طرح مارکس می چرخد. ما نیز در چنین شرایطی به سهم خود تلاش میکنیم این جهتگیری را تقویت کنیم. زنده کردن افکار و آرای مارکس، و حتی اسم مارکس، توزیع پوسترهای مارکس و حمل پوسترها و پلاکاردهائی با عکس مارکس در روز اول مه اساسا حرکتی سمبلیک از طرف ماست. برای تقویت گرایش کمونیستی و زنده کردن عقاید مارکس خیلی کارهای اساسی باید کرد، به جنگ عقاید ضدکمونیستی و تفکرات غیر مارکسیستی باید رفت، به مضافهای سیاسی و نظری مهمی باید رفت و خیلی کارهای دیگر هم باید کرد و این ملزومات خود را میخواید. این کاری است که صرفنظر از اول مه ما به سهم خود به آن مشغولیم و مشخصا پیشقدم آن بوده ایم که مارکس را مجددا به خیابانها بیاوریم و در اول مه امسال تاکید ویژه ای بر آن خواهیم داشت. جنبش کارگری پیش از هر زمان به مارکس و آموزشهای مارکس برای تغییر دنیا

به نفع طبقه کارگر و کل بشریت نیاز دارد.

هفتگی: اساس رهنمودهای حزب به فعالین کارگری برای برپایی مراسمهای اول مه در ایران چه هستند؟

اصغر گریمی: تلاش برای به حرکت درآوردن توده هرچه وسیعتری از کارگران و خانواده های آنها، تلاش برای حفظ استقلال صفوف کارگری از نفوذ خانه کارگر و عناصر دولتی، تلاش برای طرح شعارها و مطالبات رادیکال و متحدکننده در صفوف جنبش کارگری، برداشتن پرچم آزادی و رفاه برای جلب توده هرچه وسیعتری از مردم به صفوف کارگران، ارائه قطعنامه های مجامع عمومی کارگری در میتینگ های اول مه و برای توفیق در این زمینه ها تشکیل مجامع عمومی کارگری را به همه فعالین کارگری توصیه میکنیم. برقراری تماسهای نزدیک و فشرده میان محافل کارگری در مراکز مختلف و یا تماس نمایندگان مجامع عمومی با واحدهای دیگر نیز یک بخش مهم کار است که امکان میدهد تا نیروی وسیعتری حول مطالبات و افق واحدی به حرکت درآید و تجمعات بزرگ در اول مه را تسهیل کند. تلاش ما این است که افق روشنی بر حرکت طبقه کارگر در اول مه بدرخشد.

هفتگی: درباره اشکال گوناگون مبارزات و نحوه برگزاری مراسمها در اول مه و نیز شعارهای کارگران در این روز حزب چه تاکیداتی دارد؟

اصغر گریمی: از مراسم و میتینگ و راهپیمائی تا تجمعات کوچکتر در محلات، اشکال مختلفی است که میتوان برگزار کرد. هرکدام از این اشکال نقاط قوت خود را دارد. در مراسم معمولا سخنرانی های مختلفی میشود، نمایشنامه هائی اجرا میشود و قطعنامه در هائی صادر میشود در حالیکه در راهپیمائی ممکن است این جنبه ها ضعیف تر باشد اما در عوض بدلیل شکل میلیتانت تر آن قدرت بسیج و تاثیرگذاری اش در محیط

بیشتر است. شرکت کنندگان با سردادن شعار و حمل پلاکارد اعتراض خود را به شکل فعالتری بیان میکنند و این اعتماد بنفس بیشتری به شرکت کنندگان در آن میدهد. به همین دلیل معمولا رژیم نیز حساسیت و سختگیری بیشتری در مقابل آن دارد اما بهررو در شرایط کنونی قادر به جلوگیری از آن نیست. بنظر من مراسم که در بسیاری شهرها برگزار میشود شکل دفاعی تری است که به جنبش کارگری تحمیل شده است.

در مورد شعارها، کلا شعار علیه سرمایه داری، فقر، بیکاری و تبعیض، شعار در دفاع از آزادی و رفاه و برابری، در دفاع از حقوق پایه ای کارگران مانند آزادی بیان، تشکل و اعتصاب، اینها هم متحدکننده است و هم قدرت بسیج مردم محروم و آزادیخواه را دارد و مورد پشتیبانی وسیع مردم قرار میگیرد. کارگران هم باید صفوف خود را متحد نگاه دارند و هم پرچم آزادی و رهائی مردم را بلند کنند به همین دلیل صرف شعار در دفاع از مطالبات کارگری ضمن اینکه حیاتی است ولی کافی نیست. امروز شعارهای رادیکال قابلیت بسیج بالائی دارد، اینرا در تظاهراتهای معلمان شاهد بودیم.

تحولات مهمی در ایران در جریان است و جامعه تشنه حرفهای تازه و روشن، تشنه آزادی و رفاه، تشنه تغییرات عمیق و ریشه ای است. کارگران و فقط کارگران میتوانند پرچمدار این تغییر باشند. ۱۱ اردیبهشت (اول مه) امسال میتواند روزی تاریخی و نقطه عطفی در مبارزه مردم برای نجات از اوضاع فعلی باشد، میتواند جنبش آزادیخواهانه برای سرنوینی جمهوری اسلامی را گام مهمی به جلو سوق دهد و امید به تغییرات زیر و رو کننده در زندگی مردم را در قلب میلیونها انسان تشنه یک زندگی شایسته بشر امروز بارور کند. باید همه نیرویمان را برای تحقق این امر به خیابانها بیاوریم. ■

انترناسیونال هفتگی را تکثیر و پخش کنید

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

سایت های حزب و نهادهای نزدیک به حزب روی اینترنت
www.wpiran.org www.jawanan.org
www.wpibriefing.com www.iwsolidarity.com
www.rowzane.com www.medusa2000.com
www.hambastegi.org www.marxsociety.com
www.childrenfirstinternational.org www.kwpiran.org

Bank Account:
 Z.I. Konto:
 520 5164 008
 BLZ: 10090000
 Beliner Volksbank
 Germany

Website:
www.haftegi.com
 Email:
haftegi@yahoo.com
 Fax: 0044-8701207768

Address:
 BM Box 8927
 London
 WC1N 3XX
 England